

Izhaja v ponedeljek in petek
v popoldne.

Stane mesečno Din 7.—,
za inozemstvo Din 20.—.
Račun pri poštno-čkovnem
zavodu št. 10.666.

Novo Doba

Redakcija in uprava: Celje,
Strossmayerjeva ulica 1,
pritličje, desno.
Rokopisi se ne vračajo
Oglasi po tarifu.
Telefon int. št. 65.

Predpisi glede prostora in dneva objave oglasov se uvažujejo le po možnosti. — V tekstnem delu uvrščene notice s številkami so plačljive.

Štev. 92.

Celje, ponedeljek 16. novembra 1931.

Leto XIII.

Kolo jugoslovenskih sester v Celju ob 10 letnici

Dne 4. t. m. se je vršil občni zbor Kola jugosl. sester v Celju za društveno leto 1930/31. Moral bi se bil vršiti že letos v marcu, kar pa ni bilo mogoče, ker je moralo društvo vsled znane pravde radi žaljenja časti, uvrde in klevete proti »Slovenec« predložiti sodišču tajniške in blagajniške knjige. Navzlic temu, da se je vlekla ta pravda skoraj eno leto in pol in ležala odbornicam težko na srcu, je društvo vendar intenzivno delalo. Od zadnjega občnega zbora, dne 4. aprila 1930. do 4. novembra 1931. je imelo društvo 20 odborovih sej in 8 večjih prireditev. Priredilo je 2 Materinska dneva s koncertom v parku, prodajo cvetic in bogato akademijo v gledališču, dalje dve veliki tomboli, po dvakrat počitniške kolonije in po dva cvetlična dneva. Vse te prireditve so dale čiste donosa 97.000 Din. Največ truda imajo odbornice s počitniškimi kolonijami. V dveh sezijah so jih priredile osem, in sicer štiri v poletju 1930. in štiri letos. Veliko število brezplačno sprejetih potrjuje, da se je ta naloga razumela pravilno, saj je bilo lansko leto sprejetih 12 otrok popolnoma brezplačno, 41 pa po znižani ceni. Letos je bilo to število še večje, sprejetih je bilo 26 otrok brezplačno, 49 pa po znižani ceni. Torej je bilo v teh dveh letih deležno okrepčila na morju popolnoma ali deloma na društvene stroške 120 revnih, za kar je društvo izdalo 42.200 Din. Društvo pa je pripomoglo tudi drugim dobrodelnim društvom, da so priključila revne k njegovim počitniškim kolonijam. Taka društva so: »Kolo« v Mežici, Rdeči križ v Murski Soboti, Bratovska skladnica in »Blago srce« v Laškem. Podmladek Rdečega križa na meščanski šoli v Celju in Šolska poliklinika v Celju.

Niti en dinar darovanega in naboranega denarja ni šel za kolonije, ampak so se te vzdrževale same, zato je društvo primorano sprejemati plačujoče, da pridobi potrebnih sredstev.

Da se je pridno in varčno gospodarilo, govori dejstvo, da je imelo društvo septembra 1929., ko se je odločilo za nakup »Doma«, v blagajni samo 25.713 Din, sedaj pa je že plačalo dva obroka po 50.000 Din, t. j. 100.000 Din in poleg tega izdalo za

zemljišče okrog »Doma«, prepis, popravila »Doma« in inventar 109.018 dinarjev. Če k temu prištejemo še izdatke za revne koloniste v znesku 42.200 Din in podpore posameznim revnim v denarju in v živilih v znesku 3.160 Din, dobimo vsoto 254.378 dinarjev.

Danes ima društvo v blagajni 23.000 Din, ki so podlaga za tretji in zadnji obrok kupnine. Seveda bo treba investirati še mnogo, ker je oprema »Doma« primitivna in pomanjkljiva ter manjkata predvsem v »Domu« elektrika in voda. Toda najhujša bremena so zmagana in to je bilo v tako kratkem času mogoče le s poštenim in nesebičnim delom.

Celotnega prometa je imelo društvo od zadnjega občnega zbora dne 4. aprila 1930. do 4. novembra t. l. 804.587 Din.

Društvo pa ni nudilo pomoči samo deci v koloniji, ampak je pomagalo tudi posameznim revnim družinam. Dajalo je podpore v denarju in v živilih, kuhinji Podmladka Rdečega križa v meščanski šoli daje društvo po 120 Din mesečne podpore, da je vsaj nekaj revnih otrok dnevno sitih na njegov račun.

Med drugim je društvo kazalo zanimanje za pokret drugih ženskih organizacij, sodelovalo z njimi ob potrebah in tudi nudilo pomoč. Je član Jugoslovenskega Ženskega Saveza in se je udeležilo skupščine v Zagrebu v dneh 12., 13., 14. in 15. oktobra 1930. po štirih delegatkah. Glavna posvetovanja so bila posvečena vprašanju: »Kako dvigniti kmetico«. Društvo se je udeležilo sej širšega odbora »Slovenskega dela Ženskega Saveza« v Ljubljani ter proslave desetletnice ustanovitve »Kola«; tu je tudi podalo poročilo o svojem istotako desetletnem delovanju.

Vsled težkih časov je celjsko »Kolo« opustilo proslavo desetletnice svojega obstoja, vendar je na mestu, da se vsaj mimogrede v glavnih potezah omeni desetletno društveno delovanje:

Celtni promet je znašal 1.600.000 dinarjev. Društvenih sej je bilo 90. V prvi dobi, v letih 1921-24 je prirejalo društvo Miklavževe obdaritve. Obdarjeni so bili 304 otroci za znesek 25.000 Din. Priredilo je dalje mestnim revežem dve božičnici, pomagalo v prvih težkih časih ruskim beguncem in njihovi deci z večjimi vsotami in nakupljeno obleko, dajalo podpore revnim akademikom, prire-

dilo brezalkoholno razstavo, šestdesetinski gospodinjinski tečaj, srbohrvatski in ruski tečaj, čajanke, predavanja in koncerte, cvetlične dni, gledališke prireditve in nabiralne akcije. S počitniškimi kolonijami je začelo leta 1924. in jih torej prireja 8 let. V vseh teh kolonijah je bilo do sedaj na društvene stroške okrepčanih 300 revnih, za kar je društvo izdalo do danes 120.000 Din.

To bi bile razen mnogega podrobnega dela glavne smeri društvenega delovanja v zadnjih desetih letih.

Ker so časi, v katerih živimo, težki, čaka vsa društva mnogo nalog. Tudi »Kolo« hoče biti na mestu, kadar bo pomoč potrebna. Odbornice trdno upamo, da bomo tudi spričo sedanje gospodarske krize našle primerna pota za nadaljno uspešno delovanje. Po drugih mestih vidimo posvetovanja občinskih zastopstev s privatnimi organizacijami, da se delo lažje razdeli in nudi pomoč onim slojem, ki jo res potrebujejo, v Celju doslej takega skupnega dela ni. Vsako društvo pomaga od slučaja do slučaja, kakor pač nanese prilika. Danes pa so potrebe tako velike, da bi moralo biti dobrodelno delovanje natančno organizirano. »Kolo« bo pač skušalo osredotočiti svoje delovanje v podporo deci, ki potrebuje hrane in okrepčila.

Ker je bila udeležba, kakor je že navada pri občnih zbora dobrodelnih društev, prav pičila, je bil v glavne mizvoljen stari odbor:

Upravni odbor: Marica Sernečeva, predsednica, Fani Stermecka, podpredsednica, Ana Zupančičeva, prva tajnica, Božena Ozvaldova, druga tajnica, Mica Kernova, blagajničarka, Alojzija Čilenškova, gospodarica, Terezija Plavčeva, Milka Jerinova, Dragica Logarjeva, Terezija Rebernikova, odbornice, Natalija Antipinova, Vitoslava Leskovskova, Vera Stermecka, Milica Peričeva, namestnice.

Nadzorstveni odbor: Herica Skazova, predsednica, Vera Pristovškova, tajnica, Josipina Rebekova, Fani Zorkova, odbornici, Darinka Peričeva, Mar. Pestevškova, namestnici. Žal, da je število članic nekoliko padlo. Leta 1930. jih je bilo 243 napram 290 v letu 1929. Vendar upa društvo, da si bo sčasoma priborilo zaupanje tudi onih, ki se doslej niso zanimale za njegovo delovanje ali pa so gledale z nezaupanjem nanj.

Kolo jugosl. sester v Celju.

ZOBNA PASTA

Fin prah, kot najfinejša moka se predelava.

v ODOL-zobno pasto.
ODOL-zobna pasta čisti
dobro in varuje Vaše zobe.

Nove poštne in brzojavne pristojbine

Na podlagi čl. 3. zakona o pošti, brzojavu in telefonu je prometni minister v sporazumu s finančnim ministrom in s soglasjem predsednika ministrskega sveta sklenil, da se spodaj navedene poštne in brzojavne pristojbine tako-le izpremenijo:

I. V tuzemskem prometu:

1. **Pisma.** a) V lokalnem (krajevnem) prometu do 20 gr Din 1, nad 20 gr kakor v medkrajevnem prometu. b) V medkrajevnem prometu do 20 gr Din 1.50, nad 20 gr do 50 gr Din 2, nad 50 do 250 gr Din 3.50, nad 250 do 500 gr Din 5, nad 500 do 1000 gr Din 10.

2. **Dopisnice,** odprte, komad 75 par.

3. **Priporočene pošiljke.** a) Pristojbina za priporočeno v lokalnem prometu Din 2. b) Pristojbina za priporočeno v medkrajevnem prometu Din 3.

4. **Pisma z označeno vrednostjo.** a) Po teži (kakor za priporočena pisma). b) Po vrednosti, dosedanje pristojbine.

5. **Zavoji** (paketi). a) Po teži, do

LAFADIO HEARN:

Rokuro-kubi

(Japonska povest.)

(Dalje.)

Kvairiju je ugajal ta izraz dobrega sklepa, in rekel je aružiju:

»Priatelj, večkrat sem imel priliko opaziti, da so ljudje, ki so bili v mladosti nagnjeni k norosti, bili pozneje v življenju zelo resni in dobri. V svetih sutrah je zapisano, da morejo ljudje, ki so najmočnejši v zlu, postati z dobrim sklepom najmočnejši v dobrem. Ne dvomim o tem, da imate dobro srce, in upam, da se vam bo nasmešnila boljša sreča. — Ponoči bom čital sutre za vas in molil, da bi dosegli moč premagati hudi vpliv nekdanih pogrškov.«

S tem zagotovilom je Kvairijo rekel gospodarju lahko noč in ta mu je pokazal zelo ozko stransko sobico, kjer je bila pripravljena postelja. Vsi so legli spat razen duhovna, ki je prišel čitati ob luči papirnate svetilke. Do pozne ure je čital in molil, nato pa je odprl okno v svoji mali spalnici, da bi še enkrat, predno bi legel, pogledal pokrajino. Noč je bila lepa, na nebu ni bilo oblaka; ni bilo vetra in jasna mesečina je

risala ostre črne sence vejevja in se svetlikala v rosinah kapljah. Cvrčanje črčkov in cikad je polnilo zrak, glas bližnjega vodopada pa se je poglobil z nočjo. Kvairija se je lotila žaja, ko je začel šum vode. Spomnil se je na bambusov vodovod ob hiši in mislil, da bi mogel stopiti tja in piti ne da bi motil speče družine. Zelo nalahno je razrnil drčea vrata, ki so ločila njegovo sobo od glavne in je videl ob luči svetilke pet ležečih teles — brez glav!

Trenutek je stal prepaden — mislil je na zločin. A v prihodnjem hipu je opazil, da ni bilo krvi in da brezglavi vratovi niso izgledali kakor odrezani. Mislil si je: »Ali je to iluzija, ki so jo napravili škrti ali pa me je zvalil na svoj dom rokuro-kubi...« V knjigi Sošiuki je zapisano: Če kdo najde telo rokuro-kubija brez glave in položi telo na drugo mesto, se glava ne more več združiti z vratom. Nadalje pravi knjiga: če se glava vrne in vidi, da je telo premaknjeno, udari trikrat ob tla, — skakajoč kakor žoga, zatrepeče kakor v velikem strahu in v trenutku umre. Sedaj pa, če so to rokuro-kubiji, mi ne mislijo dobro — radi tega sem upravičen slediti predpisom knjige.«

Prijel je telo aružija pri nogah, ga

zavlekel do okna in vrgel ven. Šel je do zadnjih vrat, a jih našel zapahnjena; domneval je, da so glave izplule skozi luknjo za dim v strehi, odprtino, ki je ostala nezadelana. Nalahno je odpahnil vrata in šel na vrt ter z vso previdnostjo dosegel gaj. V gaju je čul glasove in šel v to smer, — plazil se je ob sence, dokler ni našel dobrega skrivališča. Tedaj je izza nekega štora zagledal glave — bilo jih je vsega skupaj pet; frfotale so sem ter tja in kramljale med frfotom. Jedle so črvičke in žuželke, ki so jih našle na tleh ali med drevsi. Mahoma je glava aružija nehala jesti in je rekla:

»Ah, ta potujoči duhoven, ki je prišel ponoči! — kako mastno telo ima! Ko ga bomo pojedli, bomo dobro siti... Ali sem bil nor, da sem mu govoril tako, kakor sem to storil — to ga je spravilo le do tega, da čita sutre za rešitev moje duše! Težko bi bilo, napasti ga, kadar čita; dokler moli, mu ne moremo do živga. A sedaj je že skoraj jutro, mogoče je legel spat... Pogled kateri od vas v hišo, da vidi, kaj človek dela.«

Takoj se je dvignila druga glava — glava mlade žene — in sfrfotala do hiše, lahko kakor žoga. Po nekaj minutah se je vrnila in zavpila hri-

pavo, z glasom velike groze: »Potujoči duhoven ni več v hiši — izginil je! A to ni najhujše na stvari. Vzel je telo našega aružija in ne vem kam ga je dal.«

Pri tem obvestilu je glava aružija — jasno osvetljena v mesečini — dobila strašen izraz. Oči so se mu grozotno odprle, lasje so se mu naježili in zobje zašklepetali. Tedaj se mu je krik odtrgal z ustnic — jokaj je od jeze in zakričal:

»Odkar mi je telo premaknjeno se ne morem več z njim združiti! Umreti moram!... In vse po zaslugi tega duhovna! — Raztrgal ga bom! — Požrl ga bom!... In tukaj je — za tem drevesom! — Tukaj se skriva! Glejte ga — debelo mevžo!«

V istem trenutku je glava aružija skočila na Kvairija. Sledile so ji ostale štiri. A silni duhoven se je že bil oborožil z iztrganim mladim drevescem. Z drevescem je opletal glave, ko so prišle blizu — odbijal jih je od sebe z mogočnimi udarci. Štiri glave so pobegnile. A glava aružija je, čeprav spet in spet udarjena, obupano naskakovala duhovna in ga končno ujela za levi rokav. Kvairijo pa je prav tako hitro prijel glavo za lase in jo ponovno udaril. Ni izpustila, a zategnjeno je zajavkala in se

enega kg Din 3, nad 1 kg do 5 kg Din 8, nad 5 kg do 10 kg: prvi pas do 100 km 10 Din, drugi pas do 300 km Din 15, tretji pas nad 300 km Din 20. Nad 10 kg do 15 kg: prvi pas 15 Din, drugi pas 22 Din, tretji pas 36 Din. Nad 15 do 20 kg: prvi pas 30 Din, drugi pas 35 Din, tretji pas 40 Din. b) Po vrednosti: iste pristojbine kakor za pisma z označeno vrednostjo.

6. **Nakaznice.** a) Pristojbina za nakaznice znaša: do 50 Din 2 Din, do 100 Din 3 Din, do 300 Din 4 Din, do 500 Din 5 Din, do 1000 Din 6 Din, do 2000 Din 8 Din, do 3000 Din 9 Din, do 4000 Din 10 Din, do 5000 Din 12 Din. V tej pristojbini je vsebovana tudi pristojbina za izplačilo nakaznice na domu. b) Pristojbina za izplačilo na domu, ki se bo pobirala od prejemnika samo za nakaznice iz inozemstva in za čekovne nakaznice, znaša: do 50 Din 0.50 Din, do 100 Din 1 Din, do 500 Din 2 Din.

7. **Čekovne nakaznice.** a) Do 500 Din 0.50 Din, nad 500 Din 1 Din.

Državne ustanove, ki so oproščene pristojbine za poštne nakaznice, so oproščene tudi te pristojbine kakor pri poštinih nakaznicah. Prav tako so oproščene čekovne pristojbine v prometu z nakaznicami, ki ga vrši Poštna hranilnica.

b) Pristojbina za sporočila na hrbtu nakaznice se ukine.

8. **Odkupne pošiljke.** Pristojbina za dostavo 1 Din.

9. **Poštni nalogi.** Pristojbina za dostavo 2 Din.

10. **Naročnina za poštni predal.** Za predal brez ključa mesečno 15 Din, s ključem 20 Din.

11. **Zaprte torbe.** Mesečna pristojbina 15 Din.

12. **Obvestila o nenaročenih zavojih.** Plača pošiljatelj Din 1.50.

13. **Poste restante.** Pristojbina za hranitev pisem itd. pri pošti Din 0.50.

14. **Dostava vrednostnih pisem in zavojev na dom.** a) Za pisma z označeno vrednostjo Din 1. b) Za zavoje do 5 kg Din 2, nad 5 kg Din 5.

15. **Pooblastila.** a) Če velja pooblastilo za en primer, znaša pristojbina Din 1. b) Za pooblastila od 15 dni do enega leta Din. 5.

16. **Brzojavna služba.** a) Pristojbina za besedo Din 0.60. b) Pristojbina za potrdilo 2 Din. Najnižja pristojbina je tista, ki velja za brzojavko z 10 besedami.

II. V mednarodnem prometu:

17. **Priporočena pisma.** Pristojbina za priporočanje v mednarodnem prometu znaša Din 4.

Sedanje pristojbine ostanejo še nadalje v veljavi, kolikor niso izpremembe navedene.

Plačevanje pristojbin se bo vršilo kakor doslej. Novo uvedeno pristojbino za čekovne nakaznice bo plačal pošiljalec v gotovini in se bo zabeležila v čekovnem dnevniku.

Pristojbino 50 par za pisma in dopisnice poste restante v tuzemskem prometu bo plačal pošiljalec in se bo v tarifnih znamkah nalepila na pošiljko.

Te pristojbine za pisma in dopisnice iz inozemstva bo plačal prejemnik in se bodo v obliki portovnih znamk nalepile na pošiljko.

Vse nove pristojbine stopijo v veljavo dne 1. decembra 1931., razen pristojbin za zavoje nad 5 kg, ki stopijo v veljavo 1. marca 1932.; do tega časa bo uprava pošte izdelala vse potrebno za določevanje pasov.

deljek 16. t. m. vse poštne in železniške pošiljke za vse sreze bivše mariborske oblasti; istega dne dobe knjige člani, ki so jih naročili direktno v družbini pisarni osebno med uradnimi urami, odnosno po pošti; v pondeljek 23. t. m. se odpošljejo vse osebne, poštne in železniške pošiljke za vse sreze bivše ljubljanske oblasti in vse kraje izven dravske banovine. Pri tej priliki prosimo one gg. poverjenike, ki še niso doposlali svojih nabiralnih pol, da te takoj pošljejo družbini pisarni v Ljubljani, Miklošičeva cesta 16. — Družbina pisarna.

d **Bolne žene dosežejo** z uporabo naravne »Franc Jožefove« grenčice neovirano lahko iztrebljenje črevesa, kar često učinkuje izredno dobrodelno na obolenje organe. Ustvaritelji klasičnih učnih knjig za ženske bolezni pišejo, da so ugodno učinkovane »Franc Jožefove« vode ugotovili z lastnimi preiskavanji. »Franc Jožefova« voda se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

d **Dunajska vremenska napoved za torek 17. novembra:** Suho, nekoliko hladnejše vreme. V severnih alpskih deželah še močnejša oblačnost. V severnih Alpah in na vzhodnem robu Alp izpremenljiva, močnejše pojavajoča oblačnost.

Celje in okolica

c **Predavanje o naši mornarici.** Mestni odbor Jadranske Straže v Celju priredi pod okriljem Ljudskega vseučilišča v pondeljek 23. t. m. ob 20. v risalnici deške meščanske šole predavanje o »razvoju jugoslovenske trgovske in vojne mornarice«. Predaval bo kapetan prekomorske plovbe, publicist in glavni urednik »Jugoslovenskega Pomorca« g. Rudolf Crnić. Predavatelj je s svojimi zanimivimi in uspešnimi predavanji znan po vsej državi. Tudi v Sloveniji je že večkrat predaval, tako v Mariboru in v Ljubljani, kjer je tudi letos marca meseca imel tri zelo uspešna predavanja. Predavanje bodo pojasnjevale skiptične slike.

c **Planinsko predavanje SPD** se je sporazumno z Jadransko Stražo preložilo od 23. t. m. na nekaj dni kasneje. Novi datum bo pravočasno objavljen.

c **Avtobusni promet na progi Celje-Laško obnovljen.** Mestno avtobusno podjetje v Celju, ki je zaradi modernizacije ceste na Bregu pri Celju 9. oktobra ukinilo vožnjo z avtobusi na progi Celje-Laško, je pričelo v nedeljo 15. t. m. zopet z rednimi vožnjami po prejšnjem voznom redu.

c **Nogometna sekcija SK Celja** obvešča vse svoje člane, da se vrši v torek 17. t. m. ob 7. zvečer trening v telovadnici meščanske šole. Udeležba strogo obvezna za vse člane nogometne sekcije. — Načelnik.

c **Dolgotrajno deževje** v zadnjem tednu je povzročilo, da je začela Sa-

ka, in dr. Bogumil Vošnjak, ki se nahaja v inozemstvu. Konferenco sta otvorila gg. ministra dr. Albert Kramer in Ivan Pucelj, ki sta poročala o političnem položaju. Sledila je živahna in stvarna razprava o smernicah za bodoče delo poslancev iz dravske banovine v Narodni skupščini in doma med volilci. Konferenca je trajala do 12.30. Nato so se poslanci odpeljali z avtomobili na pokopališče k Sv. Križu in položili na grobova velikih borcev za jugoslovensko narodno in državno idejo dr. Janeza Evangelista Kreka in dr. Gregorja Žerjave dva krasna lovorjeva venca z napisom »Borcu za Jugoslavijo — narodni poslancu«. Po tej lepi spominski svečanosti so se gg. poslanci vrnili v mesto in se v teku popoldneva vrnili z vlaki domov.

d **Letošnje knjige Vodnikove družbe** so izšle in se razpošiljajo po naslednjem vrstnem redu: ustanovnikom so se razposlale v soboto 14. t. m.; v pondeljek 16. in torek 17. t. m. se razpošiljajo za člane v Ljubljani in srezu Ljubljana-okolica; v pon-

DOMAČE VESTI

d **Konferenca slovenskih narodnih poslancev.** V nedeljo 15. t. m. zjutraj so se na povabilo gg. ministrov dr. Alberta Kramerja in Ivana Pucelja zbrali v Ljubljani v dravski banovini izvoljeni narodni poslanci, ki so najprej ob 9. dopoldne prisostvovali v šentjakovski cerkvi maši, ki sta jo opravila gg. poslanca duhovnika Janko Barle in Alojzij Pavlič. Služba božja je bila zaključena z državno himno. Ob 10. dopoldne se je v zborovalni dvorani ljubljanskega magistrata začela konferenca narodnih poslancev iz dravske banovine. Navzoči so bili poslanci gg. Janko Barle, Josip Benko, Anton Cerer, Alojzij Drmelj, Karol Gajšek, Anton Hajdinjak, Albin Koman, Anton Krejči, Anton Klinc, Danijel Makar, Milan Mrovlje, Ivan Mohorič, prof. Alojzij Pavlič, inž. Franc Pahernik, Lovro Petovar, Ivan Prekoršek, Rasto Pustoslemšek, dr. Stane Rape, Vekoslav Spindler, Ivan Urek in Jakob Zemljič. Svojo odsotnost sta opravičila poslanca g. dr. Ljudevit Pivko, kateremu se je v nedeljo poročila hčer-

nehala bojevati. Bila je mrtva. A njeni zobje so držali dalje rokav in Kvairijo ji ni mogel odpreti čeljusti z vso svojo veliko močjo.

Vrnil se je v hišo z glavo, ki mu je še vedno visela na rokavu. Tam je videl ostale štiri rokuro-kubije. Čepeli so blizu skupaj s svojimi brezbriznimi, krvavečimi glavami, ki so se jim že bile združile s telesi. A ko so ga opazili na zadnjih vratih, so vsi zavpili: »Duhoven gre! Duhoven gre!« in zbežali so skozi druga vrata v hosto.

Na vzhodu se je nebo začelo svitati, zora je vstajala in Kvairijo je vedel, da imajo škrtati oblast le v nočnih urah. Pogledal je glavo, ki mu je visela na rokavu — imela je obraz poln krvi, pen in ilovice; glasno se je nasmejal ko je mislil pri sebi: »Kakšen mijag!« — škratova glava! — Ko si je bil spravil svoje

* Tako se imenuje darilo, ki se ga prinese prijateljem ali družini s potovanjem. Na splošno je svedra mijag stvar, ki se izdeluje v kraju, kamor je Kvairijo poteval: od tod njegova šala.

malenkostne potrebščine, je brez naglice šel niz breg, da bi nadaljeval potovanje.

Prav naravnost je potoval, dokler ni prišel do Suve v Sinanu. In v glavni ulici Suve jo je svedeno mahal, glava pa mu je bingljala ob laktu. Tedaj so ženske padale v omedlevico, a otroci so vpili in bežali. Iabralo se je mnogo ljudstva in bilo je dosti šuma in šundra, dokler ni prišla toritë (tako se je imenovala policija v teh časih); ta je prišla duhovna in ga vrgla v ječo.

Mislili so, da je to glava ubitega človeka, ki se je v trenutku nasilne smrti zagrizel v morilčev rokav. Če so Kvairija izpraševali, se je samo smehljaj, rekel pa ni ničesar. Tako je prebil noč v ječi, nato so ga postavili pred okrajne uradnike. Ukazali so mu, da naj razloži, kako je to, da so mogli najti njegovo, duhovna, z moško glavo pritrjeno mu na rokavu, in kako se je mogel drzniti, da kaže tako nesramno ljudstvu svoj zločin?

Kvairijo se je na vsa ta vprašanja razgrohotal dolgo in glasno, nato pa je rekel:

»Gospodje, nisem bil jaz, ki sem si pritrdil glavo na rokav, sama se je pritrdila — prav zelo proti moji volji. Nisem storil zločina, zakaj to ni moška glava, to je glava škrate; — in če sem povzročil škratovo smrt, nisem storil tega s prelivanjem krvi, temveč edino s potrebnimi merami, ki sem jih podvzel, da si sam zasiguram življenje.« In pripovedoval jim je vso dogodivščino in se iznova prisrčno nasmejal, ko je opisal, kako se je srečal s peterimi glavami.

A uradniki se niso smejali. Bili so mnenja, da je zakrknjen zločinec, njegova povest pa žalitev njihovega razuma. Ne da bi ga dalje izpraševali, so sklenili njegovo takojšnjo usmrtenje — vsi razen enega, ki je bil zelo star mož. Ta priletni uradnik ves čas pravde ni bil črnil besede. Ko pa je začel mnenje svojih tovarišev, je vstal in rekel:

»Pred vsem skrbno preiščimo glavo, kajti zdi se mi, da se to še ni zgodilo. Če je duhoven govoril resnico, bo glava sama pričala zanj... Prinesite glavo!« (Konec prih.)

Izvirne francoske pastilje
Valda
proti prehlajenju, gripi, influenci itd.
Prodajajo vse lekarne in drogerije.

vinja s pritoki v soboto zvečer nevarno naraščati. K sreči Savinja ni prestopila bregov, pač pa je povzročila neizogibna Sušnica manjšo poplavo na »Otoku«.

c **Plesne vaje oficirjev celjske garnizije** se bodo začele v torek 17. novembra v Celjskem domu ter se bodo redno vršile vsak torek in četrtek od pol 9. do 11. zv. Vljudo se na-prošajo vse dame in gospodinje, ki so do sedaj vedno s svojo prisotnostjo počastili oficirski zbor, da bi tudi sedaj redno obiskovali naše plesne vaje. — Upravni odbor celjskega oficirskega doma.

c **Iz državne službe.** Ga. Darinka Stefanijeva, zvaničnica pri sreskem načelstvu v Celju, je podala ostavko na službo. — Gosp. Josip Slekovec je imenovan za drž. cestnega nadzornika — uradniškega pripravnika pri tehničnem razdelku sreskega načelstva v Celju.

c **Uboj v Vojniku pred sodiščem.** V soboto 14. t. m. se je vršila pred malim senatom na okrožnem sodišču v Celju pod predsedstvom s. o. s. g. dr. Lenarta razprava proti 40-letnemu mesarskemu pomočniku Martinu Ferležu iz Vojnika, pristojnemu v občino Št. Jurij ob juž. žel.-okolica zaradi hudodelstva uboja. V petek 31. julija t. l. je nastal v Vojniku prepir med Martinom Ferležem na eni ter posestnikom Jakobom Kovačem in njegovim sinom Adolfom na drugi strani. Ferlež je izpovedal, da sta ga med preprirom napadla Jakob in Adolf Kovač in sicer, da ga je Jakob tolkel s palico po glavi, Adolf pa s sesalko za kolo. Ferlež in Adolf Kovač sta kmalu zbežala, Jakob Kovač pa je tekkel za Ferležem, ga dohitel, zgrabil in začel daviti. Ferlež je po-tegnil nož in zabodel Kovača. Poškodb Jakoba Kovača sicer ni bila smrtna, nastopilo pa je zastrupljenje krvi, kateri je Jakob Kovač čez 10 dni podlegel. Ferlež se je pri razpravi zagovarjal s silobranom. Senat je Ferleža spoznal krivim ubojem ter ga obsodil na 2 leti težke ječe, 3 leta izgube častnih pravic, na povračilo stroškov zasebnim udeležencem za zdravljenje in pogreb v znesku 9.000 Din in 5.000 Din za bolečine.

c **Ogenj v stanovanju.** Poročajo nam, da 11. t. m. ni gorelo v hiši g. Kirbischa blizu »Skalne kleti«, marveč v hiši trafikantke ge. Viktorije Peperkove.

c **Smrtna kosa.** V celjski bolnici so umrli: v petek 13. t. m. 63-letni brezposelni delavec Matevž Deželak iz Doblatine pri Marijagradcu, v soboto 14. t. m. 1-letni Branko Pečnik, sin mizarskega pomočnika v Celju, v nedeljo 15. t. m. 76-letni prevžitkar Andrej Drev iz Št. Ilja pri Velenju in 38-letni 100-odstotni vojni invalid Alojzij Verdev iz Bukovja pri Marijagradcu, v pondeljek 16. t. m. pa 46-letni železniški čuvaj Josip Žakelj iz Poljčan in 25-letni dninar Filip Breznikar iz Marije Reke. N. p. v m.!

c **Namesto venca** na grob blagopokojni ge. Cvahtejevi je daroval gosp. prof. M. Mastnak v Celju 50 Din Podpornemu društvu za uboge učence na drž. realni gimnaziji. Iskrena hvala!

c **Namesto osebne zahvale** za mnogobrojne krasne vence, za številno spremstvo na zadnji poti ter za naklonitve v dobrodelne namene namesto cvetk na krsto pokojne gospe Marije Cvahtejeve je poklonil njen soprog g. Anton Cvahte, davčni kontrolor v Celju, Dijaški kuhinji v Celju 100 Din in drž. krajevni zaščiti dece in mladine v Celju 100 Din.

ZADNJE NOVOSTI

češkega in angleškega blaga za obleke in plašče od priproste do najfinejše kvalitete. Kupite vedno le okusno in dobro, ker to je stedljivo. — Priporočila se

Anton Brumec
manufakturna in modna trgovina
»Pri Antonu«, Celje, Gosposka ul. 2

c **Razpust društva.** Dobrodelno društvo »Ljudski dom« v Celju je razpuščeno, ker že več let ne deluje, nima ne članov ne imovine in torej tudi ne pogojev za pravni obstoj.

c **J. O. Curwood: »Podarjeni obraz«.** Roman. Založil konzorcij »Nove Dobe« v Celju. Poslovenil Boris Rihteršič. Str. 163. Cena Din 18.—. James Oliver Curwood je eden najslavnejših modernih ameriških pisateljev. Njegov roman »Podarjeni obraz« je prepleten s čudovito romantiko, ki prime vsakogar. Glavni junak John Keith, obdolžen zločina, ki ga ni zagrešil, je narisana tako simpatično in človeško, da se lahko kosa z junaki raznih znamenitih del svetovne književnosti. Roman je v milijonskih nakladah razširjen po svetu. Samo v Nemčiji je naklada v dveh letih pressegla 450.000 izvodov. Roman »Podarjeni obraz« je pisan tako, da takoj v začetku osvoji bralca in ga priklene nase, da ne more knjige odložiti, dokler je ni prebral do konca. Roman toplo priporočamo. Knjiga je ravnokar izšla v okusni opremi in se naroča pri upravi »Nove Dobe« v Celju.

c **Rešitev uganke o svinji,** ki so jo zaklali v restavraciji »Wilson« v Gamberju, je naslednja: Svinjo, ki so jo sami zredili, je zaklal mesarski mojster g. Narobe v Celju. Svinja je v resnici tehtala 260 kg in je bila stara komaj 11 mesecev.

c **Stanici za socialno skrb rekonvalescentnih delavcev in nameščenec v Celju,** ki ima svoj sedež v Zdravstvenem domu v Celju, so do sedaj naklonjene naslednje podpore: Delniška družba A. Westen v Celju se je zavezala prispevati za kritje stroškov do nadaljnjega letno po 1000 Din. Ravnateljstvo zdravilišča Rogaske Slatine je naklonilo podporo v znesku 1000 Din, Rdeči križ v Celju pa 500 Din. Vsi ostali činitelji, katerim so bile poslale prošnje, se vljudo prosijo, da se čimprej blagovolijo odzvati, da bo mogla stanica pričeti z uspešnim delovanjem.

† Lovrenc Kubišta

CELJE, 15. novembra.

Danes smo te pokopali! Svinčeno sivo, raztrgano nebo je jokalo nad Teboj — nam pa je bilo težko, dvojno težko, ker smo prav ob Tvojem grobu šele prav spoznali, kako krivičen je bil napram Tebi svet. . . . Zdaj sedim v Tvoji sobi in pregledujem Tvojo zapuščino: razna spriče-

vala, koncertna poročila, zahvale raznih pevskih in glasbenih društev. V polmraku sobe se mi prikaže Tvoj obraz s tistimi blagimi, dobrimi očmi, očmi bogate duševnosti, ki je vse življenje obilo delila darove — a zato malo prejemale. Njegovo sobo ne dičijo lovorjevi venci, ne častne diplome. Njegovo odlično glasbeno znanje je bilo sicer znano manjšemu krogu njegovih prijateljev, ne pa širšemu svetu, preskromen je bil, da bi bil silil v ospredje. Tiho, ves zatopljen v svoj glasbeni svet, je doma komponiral, instrumentaliral svoje skladbe in skladbe drugih, aranžiral razne glasbene piéce zlasti za vojaško godbo.

Rodom Čeh (roj. 1. 1863 v Vojnovih pri Bratislavi kot sin učitelja) je glasbo študiral v Pragi na tamkajšnjem vojaškem konzervatoriju, kjer se je zlasti v vijolini izpopolnil pri ravnatelju zavoda Penavitzu. Kot mlad glasbenik je vstopil v 101. pešpolk v Zagrebu, kjer se je kmalu udeleževal kot kapelnikov namestnik in večkrat prirejal koncerte, na katerih so zlasti ugajale njegove kompozicije. Kritika ga tudi laskavo ocenjuje kot solovijolinista. Ponovno se je potegoval za mesto kapelnika, a brezuspešno, akoravno je imel od raznih kapelnikov, zlasti od Nikole Fallerja in od mojstra Ivana pl. Zajca najboljša spričevala in priporočila. (Značilno je, da je Faller predlagal Kubišto celo za dirigenta zagrebške opere.) Iz pisem je razvidno, da se je udeleževal tudi v veliki meri pri pevskem društvu Kolu.

Ker mu ni bila dana sreča, postati kapelnik, se je dal 1. 1900. upokojiti in se je preselil v Postojno, kjer je vse svoje moči zastavil v prosep slovenske glasbe in je tako v svojem novem delokrogu sodeloval slično kakor njegovi sorojaki Hilarij Benišek, Anton Nedvčed, Ant. Foerster pri razvoju slovenskega glasbenega življenja. Da je razvijal v Postojni veliko delavnost, je razvidno iz tega, da je ustanovil 20 članov močan orkester, poleg tega godbo na pihala ter vodil dva pevska zbora: Učiteljskega in zbor glasbene šole v Postojni. Poleg tega je kot edini glasbeni učitelj poučeval vijolino, klavir in vsa godala in pihala. Zanimivo je, da je za člane orkestra instrumentaliral glasove po tehničnih zmognostih godbenikov tako, da je vsakdo lahko obvladal svoj part.

Po prizadevanju svojih prijate-

En dan iz življenja Špelice

3. V kuhinji

Med tem pa Špelica je naša Izborno kuhala kosilo. Z zavestjo mirno se ponaša, Ker ve, kak pere »Albus-Milo«.

Imate čas za svoje delo, ako veste, da pere Vaša perica s pristnim Albus-Milom. Ni Vam treba vsak trenotek tekati v pralnico, ker veste, da Albus-Milo verno služi in dobro pere. V lastnem Vašem interesu je torej, da vedno uporabljate samo

ALBUS MILO

ljev je 1. 1909. zapustil Postojno in sprejel mesto glasbenega učitelja na Glasbeni Matici v Gorici, kjer je istotako vodil razne godbe v okolici (n. pr. v Prvačini) in poučeval glasbo v seminarju. Ravnokar se je pripravljaj, da si uredi stalen, udoben dom do svoje smrti, ko ga je vojna vihara prisilila, da je moral nenadoma zapustiti Gorico. To je bil zanj prehud udarec, kajti zapustiti je moral v Gorici poleg vse svoje imovine tudi svoje številne kompozicije in razne dragocene instrumente.

Otel je svoje golo življenje in prišel 1. 1915. s svojo soprogo v Celje, kjer je bil nastavljen kot učitelj glasbe na tedanji »Musikschule des Cillier Musikvereines«. Ko je prešla leta 1919. ta glasbena institucija v slovenske roke, je ostal na šoli še do šolskega leta 1922/23, nakar je prosil za razrešenje. Deloval je pa v Celju do zadnjega kot kapelnik Celjskega godbenega društva. Pri znanih celjskih glasbenih prilikah seveda ni mogel mnogo storiti, pač pa je do konca marljivo instrumentaliral za razne godbe, zlasti vojaške — posebno iz Zagreba je dobival vedno no-

va naročila. Zadnje njegovo delo je aranžma pesmi žalostinke, ki jo je sviral kvartet na pihala ob njegovem grobu. Kakor da bi bil pokojnih slutil, da bo to njegova pesem lahodnica.

Naj mu bo lahka naša zemljica!
C. P.

Sokolstvo

x **Sokolsko društvo v Celju** snuje svoj lastni smučarski odsek. Zato priporoča bratom in sestram, ki imajo veselje do tega lepega sporta, da se lahko prijavijo do 20. t. m. pismeno sokolskemu društvu. Navedejo naj ali so izvežbani smučarji ali začetniki. Za začetnike in še neizurjene smučarje je prihodnji mesec predviden smučarski tečaj. Pripomnimo, da bo sokolski smučarski odsek pristopil po pravilih SKJ k Jugoslovenskemu zimskosportnemu savezu v Ljubljani. Po 20. t. m. se na prispele prijave ne bo moglo več ozirati, ker se bo takoj po tem terminu sklical sestanek vseh prijavljenih radi izvolitve funkcionarjev.

CONAN DOYLE:

Boj v megli

(Baskervillski pes)

Roman

Poslovenil Boris Rihteršič

Za pot v London se je odločil sir Charles na moj nasvet. Poznal sem njegovo nevarno srčno napako; neprestano razburjenje, ki je v njem živel, je seveda prav resno poseglo po njegovem zdravju, čeprav so bile morda same halucinacije. Mislil sem, da bi nekaj mesecev v velemestu napravilo iz njega novega človeka. Najin skupni prijatelj Stapleton, ki ga je zdravje sira Charlesa tudi zelo skrbelo, je bil istega mnenja. V poslednjem trenutku pred odhodom pa se je zgodil žalostni dogodek.

V noči smrti je poslal Barrymore, ki je našel truplo, k meni hlevarja Perkinsa na konju, in ker sem bil navzlic pozni uri še na nogah, sem lahko prišel že eno uro po Barrymorevem odkritju v Baskervillski dvorec. Ugotovil sem vse pri preiskavi odkrite podrobnosti. Šel sem za sledovi v tistem drevedu, videl sem kraj ob vratih na močvirje, kjer je čakal, opazil sem izpremembo sledov na tistem kraju in ugotovil, da razen odtisov, ki so ostali po Barrymoreu, ni bilo nobenih sledov. Končno sem skrbno preiskal mrtveca, ki je do mojega prihoda ostal nedotaknjen. Sir Charles je ležal na tleh z obrazom naprej: njegovi prsti so se krčevito odtisnili v tla in črte njegovega obraza so bile zaradi nekega strašnega razburjenja tako strahovito spačene, da bi bil komaj mogel priseči, da leži pred menoj moj prijatelj. Prav gotovo ni bilo nikjer nobene telesne poškodbe. Toda nekaj je Barrymore pred izvedenci krivo izpovedal. Trdil je, da ni bilo na tleh v bližini mrtveca nobenih sledov. On pač nobenih ni videl. Toda jaz sem jih videl — malo dalje, toda sveže in razločne.

»Sledove nog?«

»Sledove nog.«

»Moške ali ženske?«

Doktor Mortimer naju je nekaj časa opazoval s

čudnim pogledom; potem je rekel tiho, skoraj šepetaje:

»Gospod Holmes, bili so sledovi ogromnega psa.«

III.

Priznam, da me je pri teh besedah izpreletelo. Čuden prizvok je zvenel iz doktorjevega glasu; očitno so te besede tudi njega samega globoko zgrabile. Holmes se je razburjeno sklonil naprej. Njegove oči so imele tisti suhi lesk, ki je vselej gorel iz njih, če ga je kaka stvar posebno prijetla.

»Videli ste jih?«

»Tako razločno kakor vidim vas.«

»In ničesar niste rekli?«

»Saj bi bilo brez zmisla.«

»Kako, da ni nihče drugi videl sledov?«

»Bili so kakih dvajset korakov od mrtveca in nikogar ni bilo, ki bi na tako možnost mislil. Najbrž tudi sam ne bi bil prišel na to misel, če ne bi bil poznal pravljice.«

»Ali je dosti volčjih psov na močvirju?«

»Dosti, toda sledovi niso bili od volčjega psa.«

»Pravite, da so bili veliki?«

»Ogromni.«

»Toda žival ni prišla do mrtveca?«

»Ne.«

»Kakšna je bila noč?«

»Vlažna in mrzla.«

»Toda deževalo ni?«

»Ne.«

»Kakšen je drevored?«

»Ima dve vrsti neprodornih dvanajst čevljev visokih tisočih grmov. Pot, ki je na sredi med njima, je široka kakih osem čevljev.«

»Ali je še kaj drugega med grmovjem in potjo?«

»Da, na vsaki strani kakih šest čevljev širok pas trave.«

»Če sem vas prav razumel, presekajo tisočo živo mejo na nekem mestu vrata?«

»Da. Lesena vrata, ki drže na močvirje.«

»Ali je še kaka druga vrzel?«

»Nobena.«

»Če hoče človek priti v tisoč drevored, mora torej priti od hiše ali pa skozi vrtno topo, ki stoji na skrajnem koncu drevoreda.«

»Ali je prišel sir Charles tako daleč?«

»Ne, ležal je kakih petdeset korakov od tam.«

»Zdaj mi pa recite, gospod doktor — to je zelo važno! — ali so bili sledovi, ki ste jih videli, na cesti in ne na travi?«

»Na travi jih sploh ne bi bil opazil.«

»Ali so bili na oni strani poti, kjer so vrata na močvirje?«

»Da; bili so na tisti strani poti, na isti strani kakor lesena vrata.«

»Zanimiv človek ste res. Še eno: ali so bila lesena vrata zaprta?«

»Zaklenjena in zapahnjena.«

»Kako visoka so?«

»Kake štiri čevlje.«

»Potem je, kdorkoli je že bil, lahko skočil čez nje?«

»Da.«

»In kakšne sledove ste opazili pri vratih?«

»Nič posebnega.«

»Tristo zlomkov! Ali tega kraja niste preiskali?«

»Da. Sam sem ga preiskal.«

»In niste našli ničesar?«

»Tla so bila zelo razhojena. Sir Charles je očitno čakal tam pet ali deset minut.«

»Odkod to veste?«

»Ker je dvakrat otrešel pepel s smotke.«

»Izvrstno! To je pomagač, kakor si ga le morem želeti, Watson. Toda sledovi?«

»Njegove stopinje so se videle povsod na malem koščku zemlje; drugih nisem mogel odkriti.«

Sherlock Holmes je nestržno udaril z roko po kolenu in vzkliknil:

»Če bi bil vsaj tam! Zdaj imam pred seboj posebno zanimiv slučaj, iz katerega bi bil znanstveno izvežban izvedenec nenavadno dosti napravil. Košček tal, kjer bi bil lahko vse prečital kakor na kosu papirja, je zdaj že davno razmehčan od dežja in po-teptan od lesenih čevljev radovednih kmetov, da se nič več ne more videti. O, doktor Mortimer, doktor Mortimer! Zakaj me niste poklicali? Morda ste vzeli nase veliko odgovornost.«

Glasovi iz občinstva

Cene stanovanj v Celju

Pozivu bana dravske banovine g. dr. Marušiča glede znižanja najemnin se je v Celju odzvalo le malo hišnih posestnikov. Da, nekateri so celo povišali najemnine, ko bi bilo nujno potrebno, da jih znižajo. Cene življenskih potrebščin, živil, obleke, obuvala itd. stalno padajo — ni pa mogoče doseči analognega padanja najemnin. Znano je, da so najemnine v mnogih hišah pretirane in da silno obremenjujejo najemnike, med katerimi tvorijo večino državni in privatni nameščenci.

V zadnjem času n. pr. povzroča mnogo komentarjev dejstvo, da zahteva Pokojninski zavod kot socialna institucija za stanovanja v svoji novi palači v Celju zelo visoke najemnine. Stanovanja z 2 sobama bodo stala približno 890 do 970 Din, stanovanja z 2 sobama in kabinetom ali s 3 sobami pa okrog 1260 do 1380 dinarjev. To je za celjske razmere preveč. Več resnih reflektantov je že odstopilo, ker jim dohodki ne dopuščajo plačevanja tako visokih najemnin. Ali bi ne bilo mogoče znižati obrestovanje na zakoniti minimum in s tem tudi znižati najemnine? To je nujno potrebno — v interesu zavoda in interesentov.

Tudi v starih hišah, ki so v mnogih slučajih že najmanj po dvakrat ali trikrat odplačane z najemninami, je potrebna temeljita regulacija najemnin. Neki hišni posestnik je n. pr., ko je poziv g. bana glede znižanja najemnin že izšel, zvišal najemnino za stanovanje s 3 sobami od 700 na 1000 Din. Drugi hišni posestnik je zvišal najemnino za zanikno stanovanje s sobo in kabinetom od 350 na 700 Din, tretji pa za stanovanje z 1 sobo brez pritliklin od 200 na 520 in za stanovanje z 2 sobama od 350 na 760 Din. Neki hišni posestnik je oddal prostorno dvosobno stanovanje gospodični-samici, ki oddaja to stanovanje v podnajem, dočim se morajo mnoge pomilovanja vredne rod-bine stiskati v premajhnih, nehigijeničnih stanovanjih, ki jih morajo drago plačevati. Sličnih slučajev je še cela vrsta.

Vzrok, da se v Celju še nihče ni oglasil proti pretiranim najemninam, je v tem, da se najemniki bojijo takojšnje odpovedi in deložacije, če bi kritizirali te razmere in bi ne hoteli plačevati diktiranih najemnin. Akcija za znižanje najemnin pa ne sme zaspati, marveč se mora energično izvesti v prid socialno šibkejšim slojem, ki tvorijo vendar večino prebivalstva. Gre za zelo važno zadevo, ki jo je treba čimprej rešiti.

Več najemnikov.

Popravite pot!

Vozila, ki vozijo iz Gaberja po državni cesti v Aškerčevo ulico ali v nasprotni smeri, morajo pri Jarmerjevi vili voziti preko hodnika za pešce na novi podaljsek Aškerčeve ulice. Pešpot na tem prehodu vsled

tega seveda zelo trpi. Ob sedanjem slabem vremenu so vozila močno razrila ta del hodnika, tako da se po njem preliva blatna brozga. V interesu pešcev je, da bi cestna uprava ta del hodnika redno posipala in ga vzdrževala.

— r —

Nesreče in nezgode

9-letnemu posestnikovemu sinu Francu Stepišniku iz Trnovelj pri Celju je v nedeljo 15. t. m. eksplodiral v levi roki naboj za lovsko puško in mu razmesaril prste.

29-letnega delavca Ernesta Goriška iz Brezja pri Sevnici je 15. t. m. napadel Ivan Repar s Planine pri Sevnici in ga zabodel z nožem v hrbet.

38-letni Franc Bratuš, knjigovodja v zdravilišču Rogaški Slatini, si je 15. t. m. pri padcu izpahnil desno roko v rami.

57-letnega šolskega upravitelja Belana Schmidta z Dobrne je v soboto 14. t. m. podrl Rafael Jurač s kolom na tla. Gosp. Schmidt je dobil poškodbe na levi roki in nogi.

11-letni Konrad Muhovec, sin delavca v Westnovi tovarni v Gaberju, je padel 15. t. m. doma na dvorišču (Lastni dom 8) tako nesrečno, da si je nalomil desno roko.

34-letnega Martina Krajncja, delavca v kemični tovarni v Gaberju, je 13. t. m. zgrabil stroj za levo roko in mu razcepil kazalec.

16 mesecev stara delavčeva hčerka Marica Plahutova iz Bovš pri Vojniku je 13. t. m. padla doma v vrel lug in se nevarno opekla po nogah in levi roki.

Vsi ponesrečenci se zdravijo v celjski bolnici.

Otvoritev gostilne

Cenj. občinstvu vljudo naznanjam da sem otvoril v nedeljo 15. t. m.

gostilno

v na novo prenovljenih prostorih na Poluliah pri Celju. Pristna domača vina, mrzla in topla jedila vsak čas po prejšnji stari navadi.

Se priporoča

M. Belaj.

Kino

Mestni kino Celje. V ponedeljek 16. t. m. ob 20.30 se zadnjikrat predvaja izvrstna zvočna opereta »Gospa se zabava«. V glavnih ulogah komiki Maks Hansen, Szöke Szakal, Albert Paulig in lepa Lien Deyers. Glasba: Robert Stolz. — Torek 17. in sredo 18. novembra: »Marijana«. Film zdravega humorja in veselih vojaških pesmi. V glavni ulogi slovita Marion Davies. Kredigra: zvočna enodejanka. Prednaznanilo: »Grock«!

SUKNJE in OBLEKE

kupite dobro in poceni tudi po meri v tovarni oblek

STERMECKI

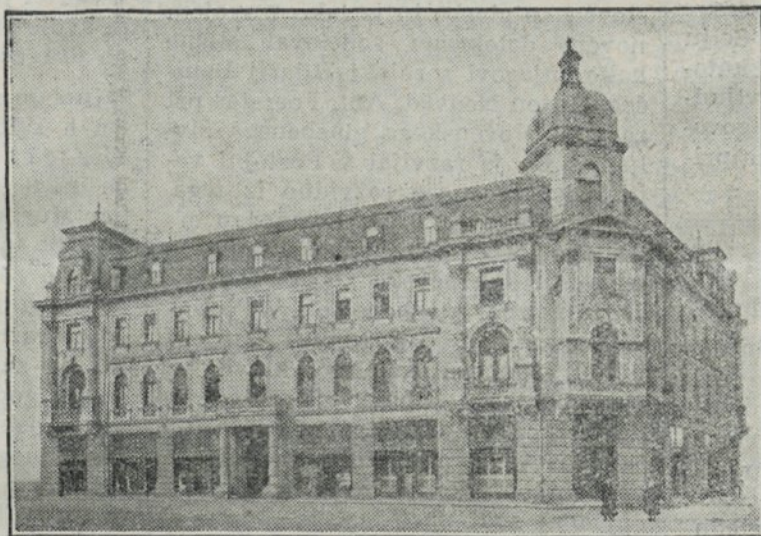
Oglejte si zalogo in izložbe!

Oče: »Boris, vprašaj mamo, če ni ma ničesar proti temu, če bi jaz danes...« Boris: »Papa, pojdiva kar skupaj, jaz ji moram itak še pokazati svoje šolsko izpričevalo.«

Celjska posojilnica d. d. v Celju

V LASTNI HIŠI NARODNI DOM

Kupuje in prodaja devize in valute.

Sprejema hranilne vloge na knjižice in tekoči račun ter nudi za iste popolno varnost in ugodno obrestovanje.

Podružnici: Maribor, Šoštanj

Malinovec

pripravljen iz aromatičnih gorskih malin vkuhan s čistim sladkorjem.

Stara lekarna »Pri Orlu«

Mr. Ph. Ivo Tončič

Celje, Glavni trg — Aleksandrova ul.

Štedilnik

znamke »DIKA«, še popolnoma nov, se prodaja. Vpraša se pri Francu Lešniku, Celje, Pred grofijo 9.

Franjo Dolžan Celje

Za kresijo števil 4

kleparstvo, vodovodne inštalacije, strelovodne naprave

Prevzema vsa v zgoraj navedene stroke spadajoča dela in popravila. — Cene zmerno.

Postrežba točna in solidna!

Božične in novoletne dopisnice — Okraski za božično drevo — Krep papir, svilen in barvan papir — Čudežne sveče za drevo — Jaslice izgotovljene v polah — Blaznikova in družinske pratike

vse v veliki izbiri po nizki ceni v veletrgovini s papirjem in knjigami Goričar & Leskovšek — Celje

Ljubljanska kreditna banka

podružnica Celje, Aleksandrova ulica

Ustanovljena 1900

Centrala v Ljubljani

Ustanovljena 1900

Delniška glavnica Din 50,000.000.—. Skupne rezerve nad Din 11,000.000.—

Brzjavlj: Ljubljanska banka

Telefon: 76

PODRUŽNICE: Brežice, Črnomelj, Kranj, Maribor, Metković, Novi Sad, Novo mesto, Ptuj, Rakek, Sarajevo, Slovenjgradec, Split, Šibenik, Zagreb

Se priporoča za vse bančne posle.